

delse med Jernbanen til en Sidebane. Det var kun dette ene Punkt, jeg fandt mig foranlediget til at omtale, idet det forekommer mig, at denne Sag iøvrigt ikke bør opholdes videre her i Thinget, idet man vistnok uden Vanskelighed kan gjøre de Endringer derved, som kunne findes nødvendige, uden nogen Slags Forhaling ved Udvalgs Nedsættelse.

Wille: Inden den høitærede Indenrigsminister finder sig foranlediget til at besvare de forskjellige Bemærkninger, der ere gjorte, vil jeg blot føie en lille Forespørgsel til, nemlig den, hvad Udsigt den ærede Minister troer, der er til, at dette Foretagende kan komme over i det sjællandske Jernbaneselskabs Haand. Skjøndt denne Haand egentlig ikke kan siges at være meget velvillig i forskjellige Retninger, og navnlig mod Statens Baner, troer jeg dog, det vilde medføre en meget stor Fordeel, om hele Jernbanedriften for Sjælland kunde blive samlet i denne ene Haand, og at det derfor vilde interessere saare Mange at vide, hvad Udsigt der er til, at den Forudsætning, fra hvilken § 5 gaar ud, vil kunne træde i Kraft.

N. Andersen: Det kan naturligviis ikke falde mig ind at tale om, i hvilken Retning denne Bane skulde gaae, men der er et Punkt, som jeg ikke vil undlade at henlede Opmærksomheden paa. Sjælland vil med Hensyn til sine Jernbaner være langt gunstigere stillet end enten Sylland eller Fyen, idet det vil være fritaget for at betale Noget til Expropriation, medens Fyen og Sylland have maattet betale Halvdelen af Expropriationsomkostningerne ved deres Jernbaner. Nu er det ganske vist, at efter den Maade, hvorpaa disse Baner bygges af et privat Selskab, kan Staten i og for sig ikke have nogen Interesse af, at det paalægges Beboerne at betale til Expropriation, da det kun vilde føre til, at Selskabet kunde bygge Banen saa meget billigere; men naar man forlanger Rentegaranti af Staten, vil der dog være Billighed i, at disse Egnes Beboere ogsaa komme til at bidrage Noget til Foranstaltningen i Lighed med de andre Provindsers Beboere. I alt Fald me-

ner jeg, at Staten maatte være berettiget til, naar den engang skulde overtage disse Baner, at have Krav paa at faae Halvdelen af Expropriationsomkostningerne godtgjort af disse Egnes Beboere ligesaa vel som af de andre Provindsers Beboere.

K. Pedersen: Den ærede sidste Taler maa, som han ogsaa selv antydede, erindre, hvorledes disse to forskjellige Slags Baner blive anlagte. I Fyen og Sylland anlægges Staten dem, og det er dog, efter hvad man kan see, uretligt til nogen Fordeel for disse Egne, at de have betalt deres Expropriationsomkostninger, idet man for Diebliffet fjører en heel Deel billigere der end paa de private Baner. Med Hensyn til den Bane, hvortil her foreligger Forslag, kan der ikke godt være Tale om at paalægge de paagældende Egne Expropriationsomkostningerne, da det er et privat Selskab, der rimeligviis vil overtage dens Anlæg, ligesaa lidt som der har været Tale om, at Beboerne i de Egne i Sjælland, hvor Baner nu gaae igjennem, skulde betale Noget i Expropriationsomkostninger til det private Selskab. Det var imidlertid ikke for at omtale dette Punkt, at jeg har begjært Ordet. Jeg kan naturligviis som de ærede foregaaende Talere glæde mig over, at dette Lovudkast er kommet frem her. Det er til Gavn for en Egn at komme i Besiddelse af en Jernbane, men jeg troer, at man er noget for tilbøielig til at see baade paa Egnens samtlige Interesser og paa Selskabets, medens man undertiden glemmer den enkelte Mands Interesser, der directe berøres af Jernbanen. Vi have endnu den gamle Bestemmelse i § 10 i Loven af 5te Marts 1845, hvorefter Expropriationen med Hensyn til Afstaelsen af Jord foretages, skjøndt den vel er fravegen i Loven af 10de Marts 1861 med Hensyn til Statsbanerne, hvilket rimeligviis havde sin Grund i, at de Paagældende vare endeel interesserede, idet de skulde betale noget af Expropriationsomkostningerne, men jeg troer ikke, det er rigtigt at vedblive med Taxationerne, og navnlig med Hensyn til Taxationscommissionernes Sammensætning, paa den Maade, vi hidtil have gjort. Jeg